

De pijnkronieken

Anthea Langes

Coverontwerp: POETICO

ISBN: 9789403869988

POETICO 2026

© Anthea Langes

De pijnkronieken

De pijnkronieken

Zoveel ongeschreven verhalen vanuit het leven
Die we een plek in onze levenskasten mogen geven
In gedichten gevangen woorden
Die niet eerder werden gehoord
Maar nog ergens in de ruimte zweven

Zo heeft ieder zijn eigen hoofdstukken mogen beleven
Waarvan nog woorden mogen worden gegeven
Onuitgesproken en soms nog diep verborgen
Verhalen vol van pijn en zorgen
En mogen die allemaal worden opgeschreven

Maar al die verhalen getuigen ook van kracht
Van oneindig mooi verworven innerlijke pracht
Van ontwikkelen en streven naar innerlijke groei
Van verdrinken en grijpen naar de levensboei
Verhalen die spreken van veerkracht

Van innerlijk beschadigde kinderen ver weg verstopt
Van oude pijn diep weggestopt
Van herstel en heling in verbondenheid
Van het terug claimen van jouw werkelijkheid
Niet langer verworpen of zomaar ergens gedropt

Hier mag jouw verhaal worden gehoord
Wordt wat jij vertelt niet opnieuw bruut verstoord
Maar wordt er met aandacht geluisterd
Zelfs als jij je woorden zacht fluistert
En wordt zelfs het on gezegde ook verwoord

Zacht fluistert jouw wezen
Ik mag er zijn
Ik keer me naar het licht
En voel de warmte van de zon op mijn gezicht

Alleengeboren tweeling

We kwamen samen in mama's buik
Speelden daar in een gezamenlijke duik
Wij hoorden bij elkaar, maar opeens werd het zwaar
Zo plotseling kwam er wat bloed
Mama wist: dit komt niet goed
Ging met gezwinde spoed
naar de verloskundige die deskundig vertelde
Waarschijnlijk was het een tweeling
waarvan er eentje wegging
Maar een hartje klopt nog wel flink en goed
Dat bespaarde mijn ouders een grotere tegenspoed
Mijn zusje bleef achter alleen, in ongekende eenzaamheid
Zij was zo opeens haar tweede helft kwijt
En zo ontstond van jongs af aan een grote hang
Vanuit een niet te ontkennen dwang
Om mij in het weggaan te volgen
Zo heeft de dood haar ook bijna verzwolgen
Maar lief zusje, leef jij je leven voor ons twee
Ik kijk steeds over je schouders mee
Ga op je eigen plekje staan
Ik ben nooit ver bij jou vandaan
En ooit zijn we weer samen
Zoals we in het begin al in dit leven kwamen
Vanuit de hemel, zusje, zend ik jou een kusje
Wees blij en leef en weet dat ik van hieruit om jou geef
Ik hou van jou met heel mijn hart
Dus kleur het leven niet te zwart
Maar blijf staan en voel je blij
Ik ben er in jouw hart nog altijd bij

Delen is helen

Alles wat niet mag is niet fijn
Alles wat ik niet mocht doet pijn
Er waren strenge regels die gevolgd moesten zijn
Zelfs strikte limieten
Waarbinnen ik mijn leven in vorm moest gieten

Jij zegt dat wat jij kunt, dat ik dat ook kan
Maar wat begrijp jij daar nu van
Jij bent niet geterroriseerd
Of in iedere actie bekritiseerd

Als jij wel vrijheid had om jouw leven te leiden
Geen kritieke punten had om sancties te vermijden
Hoe kun jij dan weten waar ik sta
Jij had geen gewelddadige pa
Geen controlerende ma
Jij hebt geen idee hoe ik door mijn leven ga

Maar weet je? Ik ben blij voor jou dat jij dit niet begrijpt
Dat jij wel in een normale situatie bent gerijpt
Ik zou graag weten hoe dat is
Zonder restricties, zonder gemis

Laten we elkaar niet veroordelen
Maar met elkaar verbinden
Zodat we samen onze weg mogen vinden
Met liefde, steun en nabijheid
Want verbinding zorgt voor blijheid
Delen zorgt voor helen

Een goede dag

Dit wordt een goede dag
Eén met een gouden randje
Want vandaag ben ik uit bed gestapt
in een klein geluks-standje

Zolang was ik gedeprimeerd
Met trauma's uit mijn jeugd
Een grijze grauwe massa
Het bracht niet echt veel vreugd

Er kwamen jaren vol van strijd
Rauwe pijn en diep verdriet
Het kwam allemaal naar boven
Verwerken, dat kost tijd

Maar vandaag voel ik me licht
Van een last bevrijd
Ruimte om te ademen
Zonder dit zware gewicht

Vandaag is een goede dag
Het voelt alsof ik zweef
Alsof ik er compleet mag zijn
Zie toch eens: ik leef!

Jij hoort erbij

Je bent zo mooi
Je bent zo lief
Kom nu maar tevoorschijn
Je bent zo aardig
Zo subtiel
Kom maar, je mag er zijn
Wees niet bang
Je bent van waarde
Er is maar één jij
Hier op deze aarde
En die ene, dat ben jij
Kom maar, wees niet bang
Zo lief, zo mooi ben jij
Ik hou van jou, jij mag er zijn
Je maakt me oh zo blij
Kom maar lief
Jij, je hoort bij mij
Zonder jou is het niet compleet
Ik wilde je dit graag zeggen
Zodat je dat maar weet

Autisme

Levend in een wereld
Waarin ik niet helemaal pas
Alsof ik loop in te kleine schoenen
Rondwandel met een te grote jas
Alles overspoelt mij
Als in een grote vloed
Soms ben ik ineens niet blij
Een andere keer voel ik me juist heel goed
De wereld maakt me vaak bang
In alles wat ze van me vraagt
En moet ik te lang nadenken
Of voelt het veel te gewaagd
Dan word ik klein en stil
En trek ik me heel erg terug
Terwijl ik van binnen keihard gil
En is er niet een brug
In hoe ik terug kan komen
Er is ook veel overprikkeling
Van teveel details ineens
En mijn algehele ontwikkeling
Snap ik zelf niet eens
Dan voel ik me verloren
Kan iemand me wel horen?
Wil iemand me wel zien staan?
Waarom ben ik zo geboren
Hoe moet ik bestaan ?
Maar ik heb ook mooie kwaliteiten
Ik ben erg creatief
Ik heb talent voor woorden en taal
Vaak ben ik hartveroverend lief
Autisme heeft het allemaal

Eten als coping

In diepe onvrede ga ik mezelf te buiten
over alles wat ik niet kan uiten
Ik eet het ongenoegen weg
En raak vervolgens nog verder van de leg
Emoties zitten in mijn binnenste opgesloten
ik ben mezelf meer en meer aan het afstoten
En vanuit het missen van innerlijk zijn
Maak ik mezelf helemaal klein
De onvrede die niet mag worden gedeeld
Kan ook niet worden geheeld
De pijn en het verdriet dat eronder is verstopt
Is een ongevuld gat wat moet worden volgestopt
Ik snoep, ik eet tot ik niet meer kan
En diep in mijn binnenste walg ik daarvan
En naarmate mijn buik meer en meer gaat uitpuilen
Moet ik van binnen steeds wat meer huilen
Onder het laagje vet raak ik mezelf kwijt
Van het eten, het vreten heb ik telkens spijt
Maar stoppen kan ik niet meer
Ik vul mijn innerlijke leegte steeds maar weer
Met vulling in plaats van voeding
En ik voel diepe wroeging
door wat ik geworden ben
Iemand die ik zelf niet meer herken
Maar ooit zal ik haar weer bevrijden
De verdrietige ik die ik zo weet te vermijden
diep van binnen schuilt ze nog ergens
mijn slanke ik in het denkbeeldige nergens
Ik roep haar vanzelf weer tevoorschijn
Mijn echte ik, ze mag er zijn!